

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ Β'.
ΑΡΙΘ. 32.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1869,

Τιμὴ ἑτησία, λ' 50
» ἑκαστ. φύλ. ε' 5

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ Ο ΚΑΛΙΣΤΟΣ ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

(Ἴδε προηγούμενον ἀριθμόν.)

Ὅστις λαμβάνει τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς ὄδηγόν του πρέπει νὰ πράττῃ ἀκριβῶς ὅ,τι καὶ ὅπως αὐτὸς λέγει.*

Ἡξιοῦτε ποῖος εἶνε ὁ καλούμενος ναυαγὸς ἢ κυβερνήτης (πιλότος) ἐνὸς πλοίου; Ἐἴνε ἐκεῖνος, ὅστις διευθύνει ὅλας τὰς κινήσεις τοῦ πλοίου καὶ τὰ ἐπιφέρει εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν λιμένα. Ὁ τοιοῦτος γνωρίζει ἀκριβῶς ποῦ τὰ νηρά εἶνε ἀβαθῆ ῥηχά, ποῦ εἶνε ὕφαλοι, ποῦ τὰ ρεύματα εἶνε ἰσχυρά καὶ ποῦ οἱ ἄνεμοι βίαιοι, καὶ κυβερνᾷ τὸ πλοῖον οὕτως ὥστε διαφεύγει τὸν ἐπαπειλούντα αὐτὸ κίνδυνον. Εἰς πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἔπου ἡ εἰσοδος εἰς τοὺς λιμένας εἶνε ἐπικίνδυνος, ἀναμένουσι ἔξωθεν αὐτῶν ἐπὶ πλοιαρίων τοιοῦτοι εἰδήμονες ἄνδρες καὶ ἅμα ἴδωσι πλοῖον ἢ ἀτμόπλοιον ἐρχόμενον τὸ πλησιάζουσι καὶ ἐπιβαίνουσι ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ ὄδηγοῦσιν ἀσφαλῶς εἰς τὸν λιμένα. Ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω τὴν ὁποίαν ἀφῆκεν ἐπὶ τοῦ νοῦς μου ἐντόπισαι τὸ ἀκόλουθον περιστατικόν. Ἠρχόμην ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Ἀγγλίαν ἐπὶ ἐνὸς τῶν μεγάλων καὶ ὠραίων ταχυδρομικῶν ἀτμοπλοίων, καὶ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀπεπλεύσαμεν μέχρι τῆς ἀφίξεώς μας εἰς τὰ παράλια τῆς Ἰρλανδίας (8 ἡμερῶν διάστημα) τὰ πάντα ἔβαινον καλῶς, ὁ ἄνεμος ἦτον οὖριος καὶ οἱ ἐπιβάται καὶ τὸ πλήρωμα ἐν εὐθυμίᾳ. Μόλις ὅμως εἰσῆλθον εἰς τὸν Ἰρλανδικὸν πορθμὸν, ὁ ἄνεμος μετεβλήθη εἰς ἐναντίον, καὶ ἀντὶ νὰ ἀπαθισαθῶμεν, ὅπως ἐνομίζομεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην, εἰς Λιβαρπού-

λην, εὐρέθημεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παλαιώσωμεν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας μας.

«Διατρέχομεν τὸν ἔσχατον κίνδυνον, — ἐφώναξεν ὁ πλοίαρχος, — καὶ δὲν γνωρίζω πῶς δυνάμεθα νὰ σωθῶμεν, ἐὰν δὲν μας ἔλθῃ κάποιος πιλότος.»

Καὶ τῷ ὄντι τὸ ἀτμόπλοῖόν μας, μεθ' ἑλας τὰς προσπάθειάς τοῦ πλοίαρχου καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν μηχανῶν του, ἐφαίνετο ἀδύνατον ν' ἀντιπαλαίσῃ, κατὰ πᾶσαν στιγμὴν ἐκιδονεῖσθαι ἐπὶ τινος τῶν πολλῶν νησιδίων, τὰ ὅποια εὐρέσκονται κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα, ὅτε αἴφνης ὁ σκοπὸς ἐφώναξεν. «Ἡ πιλοτίνα πρὸς ἀνατολάς.» Ὅλων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐτρέφθησαν πρὸς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος καὶ μετ' ὀλίγον ἀσθεμία ἐμεινεν ἀμφιβολία, ὅτι τῷ ὄντι ἦτον ἐκεῖνη, καὶ μετὰ χαρᾶς ἐφάνη ἐπὶ τῶν προσώπων πάντων. Ἡ χαρὰ ὅμως αὕτη ἦτο στιγμιαία, διότι ἕνεκα τοῦ ὕψους καὶ τῆς ὀρμῆς τῶν κυμάτων καὶ τοῦ ἀνέμου, ἦτον ἀδύνατον νὰ μάς πλησιάσῃ χωρὶς νὰ ἐκτεθῇ εἰς τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ ριφθῇ ὑπ' αὐτῶν κατὰ τῶν πλευρῶν τοῦ ἀτμοπλοίου μας καὶ νὰ κατασυντριφθῇ. Ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν ἠγωνίσθημεν οὕτω νὰ τὴν παραλάβωμεν, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον. Ἐν τοῖσι τὸ ἀτμόπλοῖον παρεσύρετο ὑπὸ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν κυμάτων, ἡ δὲ σωτηρία μας ἐκρέματο ἤδη ἐκ μῆδ' αὐτῶν καὶ μόνως ἀποφάσεως τοῦ πιλότου νὰ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ νὰ τὴν παραλάβωμεν διὰ σχοινίου. Τὸ ἔσχατον τοῦτο καταφύγιον εἰς τὸ ὅποιον καταφεύγουσι οἱ γενναῖοι οὗτοι ἄνθρωποι, συνοδεύεται μὲ μίαν κίνδυνον, καὶ πολλοὶ ἀπώλεσαν τὴν ζωὴν των δι' αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ κίνδυνος οὗτος δὲν ἀπεβάρυνε τὸν ἡμέτερον σωτήρα, τὸ θέαμα τοσοῦτων ἀνθρώπων ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τοῦ ἀτμοπλοίου μας πρέπει νὰ τὸν συνεχίνῃς μεγάλως· διότι χωρὶς αὐτὸν νὰ

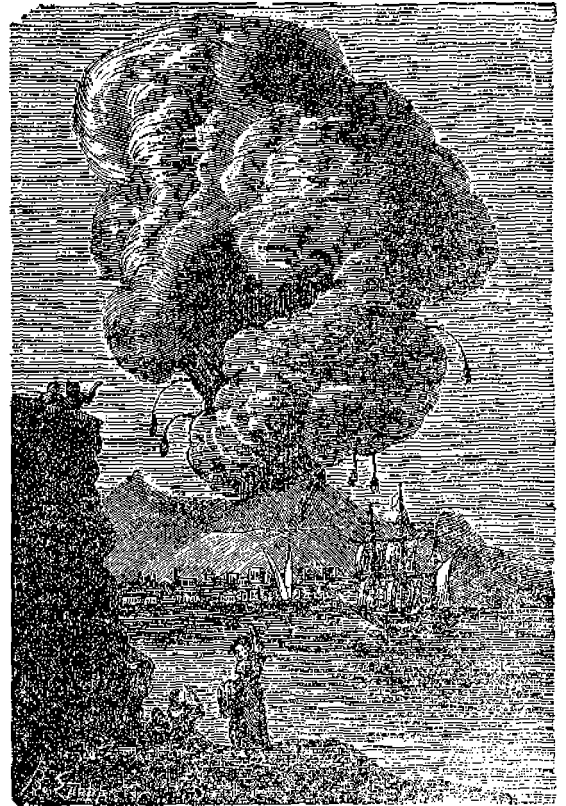
περιμαίνη να τῷ βρῆθῃ τὸ σχοινίον, περιζωσθεῖς τὴν σωτήριον λεγομένην ζώνην, ἥτοι ταινίαν ἐκ γούτας πέρκας, πεπληρωμένην ἀέροι, ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μετὰ τινων λεπτῶν διαπλῆν μετὰ τῶν κυμάτων ἄτινα ἐφαίνοντο ἀμιλλώμενα καὶ διαγωνιζόμενα νὰ τὸν καταποντίσωσι, κατορθώσαμεν νὰ τὴν ἀνασῶρωμεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος!

Φαντασθῆτε, μικροῖ μου φίλοι, τὴν χαρὰν ἔλων ἡμῶν, ὅταν τὸν εἶδομεν ἀσφαλῶς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τινάσσοντα τὸν ἀφρόν τῆς θαλάσσης, ὑπὸ τοῦ ὁποῦ ἐκαλόπτοντο οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων πεπληρωμένοι δακρύων εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν ἰσχυρότερον καὶ ἀγαθώτερον ἐκείνον σωτήρᾶ μας, τὸν οὐράνιον ἡμῶν Πατέρα, ἐστράφησαν ἕδη πρὸς τὸν μικρόσωμον, ἀλλὰ γενναῖον τούτον θαλασσοπόρον. Ὁ πλοίαρχος, οἱ ἀξιωματικοί, ὁ πηδάλιοδχος καὶ ἅπαν τὸ πλήρωμα ἐτέθησαν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς του, αὐτὸς δ' ἀναβὰς ἐπὶ τῆς γερύρας τῆς τρικυμίας ἀγγλιστὶ λεγομένης hurricane bridge, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἵσταται ὁ κυβερνήτης τοῦ ἀποπλοίου καὶ δίδει τὰς διαταγὰς εἰς τοὺς μηχανικοὺς καὶ τὸν πηδάλιοδχον, ἀνέλθον ἀταράχως τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀποπλοίου καὶ μετ' ὀλίγας ὥρας ὄχι μόνον ἐκ τῶν περικυκλούντων ἡμᾶς ὑφάλων καὶ σκοπέλων ἐξέδρα καὶ ἔσωσεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν λιμένα τῆς Λιθερπούλης ἀσφαλῶς μᾶς ὠδήγησε τὴν ἐσπεραν ἐκείνην!

Ἦτο τῷ ὄντι θαυμαστόν νὰ βλέπη τις τὸν ἀνθρωπὸν ἐκεῖνον, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐξήρτητο σὶ ζωαὶ (600) περίπου ἀνθρώπων, ποτὲ μὲν διὰ τῆς φωνῆς, ἄλλοτε δὲ διὰ τῆς χειρὸς, ἀλλὰ πάντοτε ἀταράχως καὶ ἐν καιρῷ διευθύνοντα τὰς κινήσεις ἀτμομηχανῆς ἐξαιρίου δυνάμεως (600 ἵππων) καὶ πλοίου ὑπερμεγέθους (400 καὶ ἐπέκεινα ποδῶν τὸ μήκος) πρὸς τὸ ὁποῖον ἤθελε μέρος εἰς τὸ πείσμα τῆς σφοδρότητος τοῦ ἀνέμου καὶ τῆς ἀγριότητος τῶν κυμάτων. Ἀλλὰ μὲ τὴν ἰκανότητα καὶ ἐπιδεξιότητα του οὕτε θὰ ἤδύνατο νὰ μᾶς σώσῃ, οὕτε θὰ ἤθελε ν' ἀναδεχθῆ τὸ ἔργον τοῦ ὀδηγοῦ, ἂν τὰ προστάγματά του δὲν ἐξτελοῦντο προθύμως καὶ κατὰ γράμμα ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῷ πλοίῳ.

Οὕτως ἔχει καὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν· εἶνε πρόθυμος καὶ γνωρίζει ἄριστα πῶς καὶ πῶ νὰ οἰεῖ ὀδηγῆ ἀσφαλῶς καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις τῆς ζωῆς σας, ἀπαιτεῖ ὅμως ἀπὸ σας ὀπακοὴν καὶ πρόθυμον ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν του. Σὰς προστάζει νὰ μὴ κλέπτητε, νὰ μὴ ψευδῶσθε, νὰ ἐπιζητήτε καὶ γυμνάσθητε εἰς τὸν ἀγαθόν, ν' ἀγαπᾶτε τὸν Θεόν μὲ δὴλῃν τὴν καρδίαν σας καὶ τὸν πλησίον σας ὡς ἑαυτοῦ; πρέπει ἄνευ δισταγμοῦ, ἄνευ ἀνυπολογίας ἄνευ ἀνα-

βολῆς νὰ τὸ κάμνητε, ἀδιάφορον ἂν εἶνε κατὰ τὴν ἰνὸμην καὶ τὴν ἀρέσκειάν σας ἢ ὄχι. Οὕτω κάμνοντες θὰ εὐρεθῆτε εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς σας εἰς τὸν ἀσφαλῆ καὶ ἀλύματον λιμένα τῆς αἰωνίου μακαριότητος. Γένοιτο, γένοιτο. (Ἀμήν. Ἀμήν.)

ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ Η ΠΥΡΙΠΝΟΑ ΟΡΗ.

Οὕτως ἀνομαζονται ὄρη ἢ βουνά τινα, ἐκ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρειῶν ἐξέρχεται πῦρ καὶ καπνὸς κάποτε δὲ καὶ λάθρα ἀνομαζέθησαν δὲ ἠφαιστεία, διότι οἱ παλαιοὶ ἐνόμιζον, ὅτι ἦσαν χαλκεία, ἢ σιδηρουργεῖα τοῦ χαλοῦ Θεοῦ Ἡφαιστου, ὅστις κατὰ τὴν μυθολογίαν ἦτον ὁ ἀρχισιδηρουργὸς τοῦ Ὀλύμπου, τῆς κατοικίας τῶν οὐράνιων Θεῶν!

Κυρίως ὅμως τὰ καίοντα καὶ καπνίζοντα ταῦτα ὄρη δὲν εἶνε ἄλλο παρὰ ὕπαι (τρώπαι), διὰ τῶν ὁποίων εὐρίσκει διόδον τὸ πῦρ, τὸ ὁποῖον εἶνε ἐγκεκλισμένον εἰς τὰ σπλάγγνα τῆς γῆς, καὶ τὸ ὁποῖον ἄνευ τῶν ὀρειῶν τούτων θὰ ἐπέφευε βεβαίως τρομερὰς καταστροφὰς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Ὅταν οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων ἠλιχιωθῶσι καὶ μεταβῶσι εἰς ἀνώτερα σχολεῖα, θὰ μάθωσιν ἐκεῖ, ὅτι τὸ ἐσωτερικόν, εἴτε κέντρον τῆς γῆς μας εἶνε πλήρες ἀπὸ διαπύρους ὕλας, αἱ ὁποῖαι:

περικαλύπτονται από πολλά λεπτόν φλοιόν (φλούδαν) λεπτότερον οσφυρτικώς πρὸς τὸ μέγεθος τῆς γῆς μας· και ἀπὸ αὐτὸν τὸν φλοιὸν ὥσει καλοῦ πορτοκαλίου· ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας δὲ τοῦ φλοιῦ τούτου ὑπάρχουσι οἱ ὠκεανοὶ, οἱ θαλάσσαι, οἱ ποταμοὶ, τὰ δάση, αἱ πόλεις, οἱ ἄνθρωποι και τὰ κτήνη. Πόσον τρομερὸν τὸ καὶ οὐλογιζέσθαι τις, ὅτι ἡμεῖς ἐπικαθήμεθα ἐπὶ τοιαύτης φοβερᾶς πορίνης ἀθύρου! και ὅμως ὁ πανάγαθος ἡμῶν Δημιουργὸς οὕτω πως διέθεσε τὰ πάντα, ὥστε μᾶς ἐξηπάλησεν ἀπὸ τοῦ κινδύνου τούτου διὰ τῶν ἡφαιστειῶν τούτων ὁρέων.

Καθ' ἕλκην τὴν γῆν ὑπάρχουσι περὶ τὰς τρεῖς χιλιάδας τοιαῦτα ἡφαιστεια, τινὰ τῶν ὁποίων εἶνε πολλῶν χιλιάδων ποδῶν ὕψηλά, και ὅταν εἶνε εἰς ἐνέργειαν φαίνονται ἀπὸ μακρῶθεν ὡς στήλαι πυρὸς ὑψοῦμεναι ἐν τῷ στερεώματι. Ἐν Εὐρώπῃ τὸ περιφημότερον εἶνε ὁ Βεζουβίου, ὅστις κεῖται ἐν τῷ βρασιλείῳ τῆς Ἰταλίας. Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ αὐτὸν ὀλοκαυτούμενον και καπνίζοντα.

Ἐξ ὅλων τῶν ἐκρήξεων τοῦ Βεζουβίου ἡ κατὰ τὸ 79 μ. Χρ. συμβῆσα εἶνε ἡ περιφημότερα διὰ τὰ ἀποτελέσματά της· διότι δι' αὐτῆς καταστράφησαν δύο ἐπίσημοι πόλεις, — τὸ *Ἡράκλειον* και ἡ *Παμπηρία* ἢ κατ' ἄλλους τὸ *Πομπειῶν* καταπλακωθῆσαι ὑπὸ τῆς λάθας και τῆς στάχτης, αἵτινες ἐξημέσθησαν ἐκ τοῦ κρατῆρος τοῦ. Εἰς δὲ τὴν κατὰ τὸ 412 μ. Χρ. συμβῆσαν ἐτέραν ἐκρήξιν ἡ στάχτη ἦτο τόσον πολλή, ὥστε ἐκάλυψε μέγα μέρος τῆς Εὐρώπης· και ἐφθασε μέχρις αὐτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, προξενήσασα μέγαν τρόμον εἰς τοὺς δεσποδαίμονας κατοίκους της.

Εἰς τὴν νῆσον Θήραν ἢ Σαντορήνην, ἡ κάλλιον εἶπεῖν αὐτὴ ἡ νῆσος Θήρα εἶνε ἐν τῶν τοιούτων ἡφαιστειῶν και ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκρηγνύται και ἐπιφέρει μεγάλας βλάβας ἐπὶ τῆς νῆσου και τῶν παρακειμένων τόπων, και ὅμως πολλαὶ χωμοπόλεις και χωρία εὐρίσκονται ἐπ' αὐτῆς, ὁ δὲ ὀνός της εἶνε ἐκ τῶν καλλίστων τοῦ κόσμου.

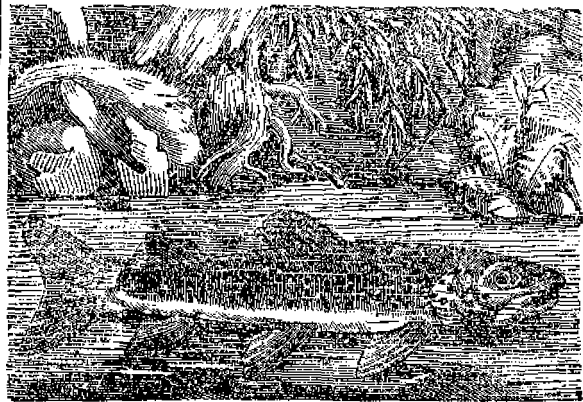
Εἰς ἄλλα μέρη τῆς γῆς τὰ ἡφαιστεια εἶνε πολὺ μεγαλειότερα τοῦ Βεζουβίου και αἱ ἐκρήξεις των ἐπομένως τρομερώτεραι. Οὕτω λ. χ. ἡ Ἐρηθίς ἐνός τῶν ἡφαιστειῶν ὁρέων τῶν Σανδοῦϊκῶν νήσων εἰς τὸν Εἰρηθικὸν Ὀκεανόν, ἦται συνέθη πέρυαν, ἦτο τοιαύτη, ὥστε ὁ κρῶτος της ἤκούσθη εἰς ἀπόστασιν χιλίων μιλίων! ἡ δὲ στάχτη ἡ ἐκ τοῦ κρατῆρος ἐξεμπεθεῖσα ἐφθασε μέχρι τῆς Ἰαίας, μᾶς τῶν νήσων τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, ἦται ἀπέχει περὶ τὰ 800 μίλια! Προσέτι ἡ δύναμις της ἐκρήξεως ἦτο τόσον μεγάλη, ὥστε ἐν τῶν πλησίον τοῦ ἡφαιστειοῦ κειμένων βουνῶν, 1000 περίπου ποδῶν ὕψηλόν, ἐξε-

ριζώθη σύσσωμον, και μεταφέρθη ὑπερῆνω τῆς κορυφῆς τῶν δένδρων τοῦ παρακειμένου δάσους, εἰς ἀπόστασιν ἐνός περίπου μιλίου!!

Πόσον εὐγνώμονες πρέπει νὰ ἤμεθα εἰς τὸν οὐρανὸν μας Πατέρα, ὅστις ὄχι μόνον μᾶς ἐξασφαλίζει ἀπὸ τῶν φυσικῶν τούτων κινδύνων, ἀλλὰ μᾶς προμηθεύει και τὸν Χριστὸν, ὡς τὸ ἀσφαλέστατον καταφύγιον κατὰ τοῦ μεγίστου και τρομερωτάτου τῶν κινδύνων, — τῆς αἰωνίου κολάσεως! και πόσον ἐτοιμῶς πρέπει νὰ τὸν ἀγαπῶμεν και νὰ τὸν ὑπακούωμεν! Ἀμήν!

Ο ΤΡΩΚΤΗΣ.

Οἱ γαστρίμαργοι λαλοῦσιν ἐθουσιωδῶς περὶ τοῦ ἰχθύος τούτου, ὃν ἡ κοινὴ ἡμῶν γλῶσσα ἀποκαλεῖ *Πέστροφα*. Ὅστις ἀνέγνωσε βιβλία γαλλικὰ ἢ συνανεστράφη Γάλλους, πάντως εἶδος και ἤκουσεν ἐκαινομένους τοὺς Τρώκτας (*truites*) ὡς ἐκλεκτὸν φαγητόν· φαίνεται δὲ ὅτι ἔχουσι δίκαιον. Τολμάχιστον ὁ Τρώκτης εἶνε ἰχθύς καθαριώτατος και ὁ μόνος ἐν οὐνανται νὰ ἔχωσιν εἰς τὴν τράπεζάν των οἱ κάτοικοι τῶν ὄρεινῶν τόπων, ἐπειδὴ εὐρίσκειται εἰς τὰ ψυχρὰ και διαυγῆ ὕδατα τῶν χειμάρρων, εὐαρεστούμενος νὰ διαιτᾷται ὅπου ἄμμος· ἀνευ βορβόρου, ἢ ὅπου λεπτὰ χαλίαια.

Τρώκτης, ἡ κοινῶς Πέστροφα.

Ὁ Τρώκτης γνωρίζεται εὐκόλως ἐκ τῶν ἐρυθρῶν και μελανῶν στικμάτιων αἵτινα εἶνε διασπαρμένα εἰς τὰ πλάγια αὐτοῦ· ἔχει δὲ τὴν κεφαλὴν μικράν, ὡς και τὰ ὄμματα.

Συλλαμβάνεται δὲ κατὰ τὸν ἐπόμενον τρόπον. Στενοῦνται αἱ διέξοδοι τοῦ χειμάρρου διὰ πετρῶν, και εἰς ἐκάστην διέξοδον δένεται χρημαζόμενος μέγας τις κλάθος· ἀραιὸς ἢ δικτυωτός, ἔχων τὸ στόμα ἐστραμμένον πρὸς τὸ βεῖθρον. Οὕτω δὲ, ὅσοι Τρώκται κα-

τέρχονται άνωθεν τοῦ ὄρου· μετὰ τοῦ ρεύματος, χυ-
νόμενοι μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς καλάθους, κρατοῦνται ὑπ'
αὐτῶν. (Μυρία Ὅσα.)

Ὁ μικρὸς Ἐμμανουήλ, ἐσυνήθιζε πάντοτε νὰ ἐρ-
γάζεται εἰς τὸν μικρὸν του κήπον, εἰς τὸν ὅποιον ὁ-
πῆρχε λίμνη, μὲ νησάκι ὠραιότατον, κεκοσμημένον
ἐκ φύσεως μὲ διάφορα φυτά· καθ' ἑκάστην δὲ πρωΐαν
ἐσυνήθιζε νὰ τὸ ἐπισκέπτεται μὲ τὴν κομψὴν σοῦ λέμ-
βον, ὑποῦ παντοῖα πτηνὰ ἐπὶ τῶν φυτῶν του ἐκελα-
δοῦσαν καὶ τὸ ἔκαμναν τῶ ἔπι μαγευτικόν. Μίαν ἡ-
μέραν λοιπὸν ἐλθὼν εἰς τὸ νησάκι του κατὰ τὴν συ-
νήθειάν του μὲ τὴν μικρὰν ἀδελφήν του Ἐλένην, καὶ
ἔχων ἀνὰ χεῖρας τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀνεγίνωσκεν.
Ἀφ' οὗ δὲ ἀνεγίνωσκεν ἀρκετὰ χωρία τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγε-
λίου, ἔφρασε καὶ εἰς τὸ κ'. κεφ. καὶ 19 ἐδάφιον
τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου καὶ ἀναγινώσκων αὐτὸ,
εἶδεν ὅτι, ἀφ' οὗ ἦλθεν εἰς τὴν Βηθανίαν* ὁ Ἰησοῦς
Χριστὸς, καθ' ὁδὸν ἐξήρανε μίαν συκῆν, διότι ἐλθὼν
εἰς αὐτὴν καὶ μὴ εὐρὼν καρπὸν τὴν κατηράσθη. Ὁ
Ἐμμανουήλ καθὼς τὸ ἐτελείωσεν ἔτρεξεν εὐθὺς εἰς
τὸν Πατέρα του μετὰ μεγάλης ἀγανακτικῆς νὰ τῷ
εἴπῃ διατί ἐξήρανε τὴν συκῆν ὁ Ἰησοῦς. Τῷ εἶπε
λοιπὸν, «Πάτερ, ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς μᾶς διδάσκει νὰ
μὴ καταρώμεθα ποτὲ, ἀλλὰ νὰ εὐχώμεθα καὶ ἂν μᾶς
κακομεταχειρίζωνται οἱ ἄνθρωποι καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ
κτίσματα* διατί λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐξήρανε
τὴν συκῆν εἰς τὴν ὁποίαν ἐλθὼν δὲν εὐρεν ἐπάνω τῆς
καρπὸν, ἀλλὰ μόνον φύλλα! τί ἔπαιεν ἡ συκῆ;»
Ἄκουσε λοιπὸν, λέγει τότε ὁ Πατὴρ σοῦ πρὸς τὸν Ἐμ-
μανουήλ καὶ μὴ ἀγανακτεῖ. «Ἐπειδὴ, υἱέ μου, καθὼς
χθὲς σὲ εἶπα, ὅτι ἔμελλεν ὁ Κύριος νὰ παραδοθῆ εἰς
τὸ ἐκούσιον πάθος καὶ νὰ σταυρωθῆ, νὰ διασυρθῆ,
νὰ ἐμπυσοθῆ κτλ. διὰ νὰ μὴ νομίσωσιν οἱ μαθηταὶ του
ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ κάμῃ θαύματα καὶ διὰ τοῦτο
πάσχει, διὰ αὐτὸ τοῦτο ἔδειξεν ὁ Ἰησοῦς τὴν δύνα-

μὴν του εἰς τὴν ἄψυχον αὐτὴν συκῆν, διὰ νὰ δεῖξῃ
ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐξήρανη πάντας τοὺς ἀντιλέγοντας κατ'
αὐτοῦ* ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἦλθε νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον κα-
θὼς; εἶπεκ, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν σώσῃ, δι' αὐτὸ ἔδειξεν
εἰς αὐτὸ τὸ ἄψυχον δένδρον τὴν δύναμίν τῆς ἀκόμῃ δὲ
υἱέ μου, ἐπειδὴ οἱ προπάτορές μας ἐκάλοψαν τὴν ἁμαρ-
τίαν των μὲ τὰ φύλλα τῆς συκῆς, ἔταν παρήκουσαν
τὸν Θεὸν καθὼς; ἤξεύρεις, δι' αὐτὸ ἐξήρανε τὸ κάλυμμα
τῆς ἁμαρτίας ὡς τὰ φύλλα τῆς συκῆς; τὰ ὅποια ἐφύ-
ρξαν μετὰ τὴν παρακοήν.* Ἄκουσε υἱέ μου διατί
ἐξήρανε ὁ Ἰησοῦς τὴν συκῆν; διὰ τοῦτο λοιπὸν μάθε
ἀπὸ τὴν σήμερον ποτὲ νὰ μὴ ἀγανακτῆς εἰς τίποτε πρὶν
ἤδη ἐρωτήσης, καὶ ὄχι καθὼς; ἔκαμε χθὲς; ἡ ἀδελφὴ
σου Ἐλένη, ἦς ἀναγινώσκουσα ἐν τῇ Ἁγίᾳ Γρα-
φῇ τὴν πλάσιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἰδοῦσα ὅτι ὁ μὲν
Ἄδὰμ ἐπλάσθη ἀπὸ τὴν γῆν, ἡ δὲ Εὐὰ ἐπλάσθη ἀπὸ
τὴν πλευρὰν του, ὠργίσθη εἰποῦσα διατί ὁ Ἄδὰμ νὰ
πλασθῆ ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ ἡ Εὐὰ ἀπὸ τὴν πλευρὰν
του; καὶ διὰ τί νὰ μὴ πλασθῶσι καὶ οἱ δύο ἐκ τῆς
αὐτῆς γῆς; καὶ εἶδες ὅτι τῆς ἔλωσα ὄλην τῆς τὴν
ἀπορίαν, εἶπὸν πρὸς αὐτὴν οὐαι, διὰ νὰ μὴ λέγωσιν
οἱ ἄνθρωποι* ὅτι ὁ μὲν Ἄδὰμ ἐπλάσθη ἀπὸ καλλίτε-
ρον χῶμα, ἡ δὲ Εὐὰ ἀπὸ χειρότερον, ἢ τὰνάπαλιν.
Δι' αὐτὸ, ὁ Θεὸς; ἔπλασεν ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἄδὰμ
τὴν Εὐὰν, ἐκ τῆς ἰδίας δηλαδή ὄλης καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ
σώματος.* Λίαν λοιπὸν εὐχαριστήσῃς τότε ὁ Πατὴρ
του ἀπὸ τὴν φιλομάθειαν τοῦ Ἐμμανουήλ τῷ ἐδώρι-
σεν ἐν ὠραιότατον χρυσοῦ δεμένον βιβλιάριον, τὸ ὁ-
ποῖον εἶχεν ἀγοράσει ἐκ Γαλλίας, καὶ τὸν προέτρεψε
νὰ καταγίνῃται πάντοτε εἰς τὴν μελέτην τῶν θείων
γραφῶν, καὶ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν διαφόρων ἠθικῶν βι-
βλίων* πρὸς τοῦτοις δὲ τῷ ὑπεσχέθη ὅτι προθυμότη-
τα θὰ τοῦ λύῃ πάσαν ἀπορίαν του.

*Ἐγραφον ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ ἐν Ἀθήναις.

Γεώργιος Λαμπάκης (μαθητής.)

Ἄγγελος ὁ βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, ὅτε ἡ-
ρωτήθη τί πρέπει νὰ μανθάνωσι τὰ παιδιά κατ'
ἔξοχην, ἀπεκρίθη. «Ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον πρέπει
νὰ κάμνωσιν, ἔταν μεγαλώσωσιν.»

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ. Εἰδοποιῶνται πάντες οἱ συνδρο-
μηταὶ καὶ ἀνταποκριταὶ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων, ὅτι τοῦ λοι-
ποῦ θέλουσιν ἀνταποκρίνεσθαι κατ' εὐθείαν μὲ τὸν Συντάκτην,
Ὁ Συντάκτης: Μ. Α. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.